

Ónøgdir útróðrarmenn:

Mótmæla at flakavirki verða lögð í eitt felag

Til Føroya Landsstýri

Meginfelag Útróðrarmanna, (M.Ú.) vil hervið hardliga mótmæla ætlanina hjá Figgjargrunninum frá 1992, um at leggja øll flakavirkini í landinum saman í eitt móðurfelag.

Hendir hetta, so er okkum fullkomiliga greitt hvussu gongdin verður.

Øll kappingin um at fáa fatur í rávørini, fiskinum, verður fullkomiliga burtur, tí tað verður bert tað eina felagið í Føroyum, sum kemur at keypa fiskin. Soleiðis verður tað móðurfelagið, sum einsamt kemur at áseta prísir, og tann kappingin, sum skal tryggja útróðrarmanninum tann besta prísirn fyri fiskin, er ikki til longur, og enn einferð verður tað útróðrarmannin, sum verður stóri tamarin í hesum óteipiliga spæli.

Tí eitt kunnu vit vera viss í, at tann prísir, sum verður latin, verður settur eftir soleiðis, at tey saneraðu virkinu fáa sum mest burtúr, tí tann ætlanin skal ikki miseydnast eftir alla ta prestigu, sum er lögð í ta verk-

ætlanina. Og prísirin verður hærstur.

Metir útróðrarmannin, at tann prísir, hann fær í boði, er alt ov lågur, og fer úttanlands at avreiða, ja, so hevur landsstýrið lagt stein oman á byrði, tí so missir hann fløgustudningin, og enn einferð gerst útróðrarmannin svartipir.

Landsstýrið má áseta, at skulu vit yvirleva í hesum landi, so má tann parturin av vinnuni, sum kemur við rávørinum (fiskinum) til landið, fáa so goðar umstøður sum møguligt. Tí kemur rávørin ikki til landið, so kunnu vit øll pakka saman, tí tað er av henni, vit øll liva av í síðsta enda.

Tí heitir M.Ú. inniliga á landsstýrið um at skipa soleiðis fyri, at útróðrarmenn fáa tann besta prísirn fyri fiskin, bæði við at halda fast um at kapping skal verða millum virkinu, og at bátarnir varðveita fløgustudningin, sjálvt um teir fara úttanlands at avreiða, tí teir meta, at tann prísir teir fáa her í landinum er ov lågur.

Verður hetta ikki gjøt, hava vit eina monopolstøðu

við einum móðurfelagi, sum keypir allan fiskin og sum eina og aleina ásetir prísir og sum áður vist á, so er greitt hvørjum stæði hann verður á.

Skuldi eitt virki dritað sær at koyrt úttan fyri móðurfelagið, so er eisini fullkomiliga greitt hvør vinnur ta kappingina. Tað ger sjálvsagt móðurfelagið, og má kanska í eina tíð bjóða meira fyri fiskin enn ætlanin var, inni tað hevur kóvt hetta virkið, tí tað orkar ikki meira figgjarliga, og so kemur prísirinn á »normala« legu aftur.

Við hesi gongdini er onginn meining í at sanera virkinu niður á 0 kr., um tað skal verða, tey bera seg ikki alikavæl, tí tann parturin av vinnuni, tey skulu liva av, er farin »neden om og hjem«. Tey fáa ongan fisk.

Skal nokur meining vera í tí heila, má priskappingin millum virkinu varðveitast, bátarnir varðveita fløgustudningin sjálvt um teir avreiða úttanlands, og saneringin skuldi byrja í tí primeru liðinum, nevnliga at sanera skuldina í skipum og bátum, so teimum gerst

liviligt, so teir aftur fáa stríðsandan, tí nú er vón fyri framman fyri bát, land og fólk.

Hetta ferir aftur við sær, at nú kunnu tey saneraðu virkinu í góðum treysti fara undir víðari framleiðslu, fólk aftur til arbeiðis, sum so aftur setir annað virksemi í gongd o.s.t.

Men alt hetta byggir á ásetningum av, at altavgerandi er at fáa fatur í rávørinum, og tí má byrjast í tí liðinum og geva tí partinum so goðar umstøður sum møguligt.

Vónandi fer landsstýrið eisini at byggja sín politikk á hesa ásetning.

Vágar tann 27. mai 1993
Bjarni Vestergaard

Víkan
íð
tór

Hilmar Jan Hansen,
blaðmaður, skrivari

FARNA VÍKAN VAR ein víka av rættiliga óvanligum slagi. Umboð fyri landsstýrið vóru á flatlondum og samráðust við danir um pengar, og tey flestu munnu vera samd um, at væl spurdist burtúr – eina heila milliard fingi tey fjølmentu samráðingarfólkini við sær heimaftur. Vónandi kann henda upphædd skapa ta ró, ið skal til, so fólk í Føroyum kunnu geva sær stundir at hugsa positivt og koma fyri seg sálarliga eftir sera rumblutar tíðir, har bæði tíðindi og leysatíðindi stórt sæð ikki hava snúð seg um annað enn, hvussu illa stendur til og hvussu illa gongst.

Í HESUM SAMBANDI ber sjálvsagt ikki til at koma úttan um sunnudagin komandi. Tá skulu okkara fótóltsgarpar seta 'Landskrona Ekspressina' á skinnararnar aftur – hesaferð móti walisarum, ið móta við sínum allarbesta fólk, ið alt samalt er vælkent av teimum fótóltsghugaðu her á landi. Vónandi móta føroyingar fjølmentir á Svanga-skarði til HM-dystin, so vit kunnu fáa eitt so gott og heiðurligt úrslit sum gjørligt. Tað er slíkt, ið kann fáa fólk í góðum lag, so teir gerandisligu trupulleikarnir verða skumpaðir eitt sindur aftur í bakgrundina. Og um okkara góðu menn verða væl stuðlaðir av einari stórari og goðari áskoðarafjøld, ið hoyrist millum fjøllini, kann alt bera til!

STRANDFERÐSLAN ER NÚ komin væl áleiðis í at gera nýggju ferðaætlanina prentilna. Sjálvsagt kann hon koma ongantíð ov skjótt, men samstundis er tað bæði synd og skomm, at hon ikki er útkomin fyri langari tíð síðani. Vilja vit ræða og styggja øll okkara ferðafólk av landinum, heldur enn at fáa tey henda vegin í so stórum tali sum gjørligt, er arbeiðshátturin hjá Strandferðsluni einki minni enn júst tann rætti. Í hvussu er kann tað ikki hugast, at ferðafólkini finna stóra fragd í at skula ganga við avisútklippum í hondini. Hesi útklipp eru bæði fyrbils ferðaætlanir og broytingar til fyrbils ferðaætlanirnar – umframt broytingar til broytingar til fyrbils ferðaætlanir. Síðstu tiggju ella tjúgu árinu hevur einki fantils verið í teimum ferðaætlanum, ið hava verið, so nú man tíðin vera komin, at okkurt skilagott hendir á hesum øki – bert fyri at onkur góð broyting skal vera.

OG MEÐAN SUMMI biða eftir summarinum, biða onnur eftir oljuni – ikki sól-oljuni, kortini. Í farna vikuni vóru nakrir føroyingar í Hetlandi og hugdu at oljuvinnuni har. Vónandi fingi hesi fólk væl burtúr, og vónandi kann henda ferð birta undir, at okkurt hendir á hesum økinum við.

UPPAFTUR ONNUR BIÐA eftir saneringini. Kanska hon eisini er á veg, nú milliardin er komin. Heldur ikki eftir henni kann verða biðað um aldur og allar ævir...

Tíðliga mánamorgunin stevndi Norrøna inn á Havnina á fyrstu søguligu ferðina úr Esbjerg. Hon er sum nýggj, nú hon er nýmálað, eftir at hava verið flóttafólkaskip. Við skipinum henda túrin vóru umleið 400 ferðafólk og einir 100 bílar. Sosialurin, sum varð við til fundin í Keypmannahavn 28. mai nýtti høvið til at leggja leiðina heimaftur um Esbjerg og fara vit at hava frásøgn frá hátíðarhaldi umboð á Norrøna í komandi blað. Mynd Kalmar